

FİRAVUN

Mısır'da hüküm süren krallara verilen bir ünvandır. Firavun ünvanı İslâm kaynaklarında genellikle Hz. Mûsâ [bk. Mûsâ (a.s.) maddesi> dönemindeki Mısır kralı için kullanılır.

Mısır'daki eski imparatorluk döneminde bu kelime, krallık sarayını ve orada oturanları ifade ediyordu. Daha sonraları Mısır krallarının genel ünvanı olarak kullanılmaya başlandı.

Eski Mısır akîdesinde firavun hem kral, hem de ilâhlarının yeryüzündeki temsilcisi sayılıyordu. Ülkenin bütün mâbetlerindeki ibadetler onun adına yapılıyordu. Bütün Mısır onundu ve idârî, askerî ve dinî yetkilerin tamamı ona aitti.

Firavunlar Allah'ı inkar edip kendileri ilâhlık davasında bulunuyorlardı. Mısır'ın yerli halkı ise, Firavun'la birlikte Apis öküzüne taparlardı. Eski Mısır halkında ve Firavunlarda tenasüh, yani reenkarnasyon inancı da vardı. Bu yüzden Firavunlar, kendilerine mezar olarak büyük piramitleri yaptırırlardı. Öldükten sonra cesetleri mumyalanırdı.

Kur'ân-ı Kerimde firavun kelimesi sadece Hz. Mûsâ dönemindeki Mısır kralını ifade eder. Kur'ân'da yetmiş dört yerde adı geçen Firavun, Hz. Mûsâ'nın karşısında yer alan, büyüklük taslayan, ilâhlık iddiasında bulunacak kadar kendini beğenen, halkını küçümseyip zayıfları ezen, Mûsâ'nın Rabbine ulaşmak için kuleler yaptıran ve gerçeklere çeviren bir kral olarak anlatılır. Bir çok âyette Firavun tek kişi olmaktan ziyade; avanesi, erkânı, kavmi ve âilesi ile bir sembol olarak takdim edilmiştir. Hz. Mûsâ (a.s.) insanlık tarihinde hak, adâlet ve imanı temsil eden nübüvvet zincirinin bir halkasını oluştururken Firavun zulüm, kibir ve inkârı temsil etmiştir.